

Original Text of SOLBÆR by Naja Marie Aidt

Så længe der var bær på busken, blev vi ved med at plukke. Det havde vi aftalt. Helle sagde ikke noget, og så var også jeg tavs. Solen bagte. Man kunne se køerne på marken bag haven. Vi sad på jorden inde midt i buskadset. Det var midt på dagen, og jeg var bange for at få flåt. Vores hænder var blå, og vi havde allerede fyldt en hel spand. Der var nok til mange glas syltetøj, og jeg tænkte på, hvor rart det ville blive at stå i køkkenet, i den søde duft fra solbærsyltetøjet, mens vi skiftedes til at skumme. Så ville vi snakke. Der var så meget, vi ikke havde fået talt om. Jeg tænkte på, hvordan jeg skulle tilberede den kylling, vi havde købt hos købmanden. Jeg tænkte på, om Helle ikke snart blev træt af at plukke bær, så vi kunne komme ind og få kaffe. Men hun blev ikke træt. Hun tørrede sveden af panden med bagsiden af hånden, kneb øjnene sammen og så op mod solen, men så fortsatte hun. Jeg kiggede på den tatovering, hun har på overarmen. En falmet rose. Det er længe siden, hun fik den lavet. Jeg var med hende den nat, vi var fulde, og hun hylede af smerte hver gang tatovøren satte nålen i hendes hud. Men bagefter drak vi en øl med ham, Helle tørrede tårene væk og gav ham et kys midt på munden. Jeg kan huske, at jeg tænkte, at det slet ikke lignede hende, hverken at gøre noget så vildt som at få en tatovering eller at kysse en mand midt på munden, bare sådan. Men vi var jo fulde. Det var vi tit dengang. Bagefter købte vi morgenbrød og cyklede ud til stranden, og så sad vi der og så solen stå op, og jeg smed alt tøjet og løb ud i vandet, hvor jeg lod, som om jeg druknede, men Helle var allerede på vej væk, og jeg råbte efter hende, men hun standsede ikke op, og jeg så hvordan hun vaklede op over klitterne og forsvandt. Bagefter græd jeg. Jeg sad og græd og frøs og fik sand i øjnene og op under

min kjole. Men jeg var jo også fuld. Jeg kan ikke huske, hvordan jeg kom hjem, men der gik flere dage før Helle ringede til mig, og vi talte aldrig om, hvorfor hun var gået sin vej uden at sige farvel.